

[Arne Larsen.]

at jord- og bygningspriserne var for nedadgående eller var stagnerende. Jeg har haft lejlighed til som vurderingsmand i København at se lidt nærmere på de problemer, der er i forbindelse med omvurderinger, og priserne er afgjort ikke faldende; tværtimod ligger vurderingspriserne for ejendomme i dag mere end 50 pct. over vurderingspriserne ved den 13. alm. vurdering i 1965. Det er den udvikling, vi i hvert tilfælde kan se ganske tydeligt her i Københavnsområdet, og det synes jeg er nærmest forfærdeligt at konstatere.

Derfor var der meget god plan i, at netop denne lov blev gennemført, selv om jeg skal indrømme over for hr. Sigsgaard, at denne boligfond selvfølgelig ikke var eller er i overensstemmelse med de synspunkter, som socialistisk folkeparti havde, og ikke i overensstemmelse med de lovforslag, som vi fremsatte 3 gange. Det er fuldstændig rigtigt, for de gik jo videre; de gik jo på en finansiering og en støtte til finansieringen af selve boligens opførelse. Det koster mange penge, og derfor var det nødvendigt, at fondens midler kom op på ca. 1 milliard kr. Men det lykkedes jo trods alt at få dette lovforslag igennem i folketinget. Fonden har begrænsede muligheder og et begrænset sigte, men trods det, at den har et begrænset sigte, kan den få en ganske væsentlig betydning for spørgsmålet om erhvervelse af jord, for spørgsmålet om byggeudrustning af arealerne, anlæg af hovedkloakledninger og andre nødvendige ledningsanlæg, rensningsanlæg osv. osv. Vi ved, at der er kolossale behov på disse områder, og at det er nødvendigt, at kommunerne får støtte her.

Boligministeren siger, at kommunerne tilsyneladende ikke har synderligt behov for fondens midler. Det vil jeg altså tillade mig at betvivle, for jeg tror, at den bevillingspraksis, man er slået ind på, ikke er tilfredsstillende for kommunerne, og at man bør se noget nøjere på den. Lovens formål var jo dels opkøb af jord, dels byggeudrustning, men den har jo også et par andre formål; bl. a. støtte til beboerindskud, men derudover også hjælp til at forbedre gamle ejendomme og til erstatningsbyggeri ved sanering. Her er altså nogle væsentlige områder, som denne lov kunne sættes ind

på, og jeg gad vide, hvor meget den især på de to sidste områder er blevet udnyttet, og hvor meget kommunerne her har haft mulighed for at udnytte denne lovgivning. Jeg tror nemlig, at der er et meget stort behov for denne lovs midler, og jeg vil tro, at det så ganske afgjort er nødvendigt at sætte fondsmidlerne i vejret.

Da vi i sin tid behandlede lovforslaget, kunne den daværende boligminister, hr. Kaj Andresen, uimodsagt oplyse, efter at man havde fået oplysningerne ind fra kommunerne, at der var et behov alene for kloakerings- og rensningsanlæg på ca. 3 milliarder kr. inden for en 10 års periode, og når man så ved, hvad grundpriserne er oppe på i øjeblikket, så ved man, at mindst lignende beløb må være nødvendige for at erhverve de nødvendige arealer til byudvikling. Tænk bare alene på Køge Bugt-området og den planlægning, vi her er inde i, hvilke store behov kommunerne her har for midler til at erhverve den nødvendige jord.

Ja, der har også været et par bemærkninger om det finanspolitiske. Vi er da helt klar over, og ved fremsættelsen af dette lovforslag har SF været helt opmærksom på, at det var et forslag, der på sin vis ville koste penge. Sund borgerlig indstilling vil naturligvis få pæne borgerlige og liberalistiske indstillinger til at spørge: hvor skal pengene egentlig komme fra? Enhver ved da, at såfremt staten ligesom en købmand skal bruge flere penge, så må de skaffes gennem større indtægter. Og hvor skal de større indtægter så komme fra, spørger man. Fra større skatter eller ved at staten låner yderligere penge? Det er selvfølgelig en måde at anskue problemerne på, og det er gennem tiderne blevet kaldt den sunde finanspolitik, og nu kalder man det også den stramme finanspolitik.

Det burde være overflødig at fremhæve, men som vi har sagt det gang på gang, sidst under åbningsdebatten af mit partis ordfører, hr. Aksel Larsen, er synspunktet netop i denne situation helt forfejlet. Der er ikke tale om, at staten skal skaffe penge. Såvel finansministeren som andre er faktisk glade over, at man har forvandlet et overskud på finansloven til et underskud; det forstyrrer tilsyneladende ikke finansministerens nattesøvn. Så længe vi